

[Villemoes.]

maatte kunne undgaas. Jeg ved udmærket godt, at der kan komme nye Forhold til næsten hver Dag — sidst har vi jo faaet den store Handelsoverenskomst med England, som maaske har været medvirkende til, at det har trukket saa længe ud denne Gang. Jeg er imidlertid ked af, at Sagen, da Kontoret nu har virket saa længe, ikke er blevet taget op paa en anden og mere rationel Maade, saaledes at ikke saa mange skulde have unødigt Besvær af denne Valutaattestordning.

I øvrigt er jeg fuldkommen parat til at stemme for det foreliggende Lovforslag. Jeg vil dog udtale det Ønske, at det maa kunne lykkes den højtærede Minister senere at komme saa vidt, at vi kan faa flere Ting ført over paa Frilisten og have færre paa den bundne Liste.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget. De kritiske Bemærkninger, som det ærede 4de landstingsvalgte Medlem (Villemoes) gjorde, kan naturligvis, set fra det ærede Medlems Synspunkt, være fuldt berettigede; men det er nu ikke altid Valutakontorets Skyld, naar der kan peges paa visse Ting i Administrationen, som man synes burde være anderledes.

Det ærede Medlem nævnte et Tilfælde, hvor en dansk Importør af et Firma, som har Kontorer baade i Danmark og i Udlandet, købte Varer frit om Bord og sendte sin egen Damper ud efter Varen, men ikke kunde blive regnet for at være Importør og ikke kunde faa Valutaattest med den Begrundelse, at han, før Ordningen fandt Sted, fik sine Varer fra Udlandet faktureret fra det udenlandske Kontor. Jeg indrømmer, at det lyder noget ejendommeligt, men man kan ikke sige med Rette, at det er Valutakontoret, der egenmægtigt har afgjort Sagen derhen. Der er forhandlet med Grosserer-Societetet om Forstaaelsen af dette Spørgsmaal og om, hvorledes man skulde forholde sig, naar Udvælgelsen af Importørerne skulde finde Sted. Jeg kan godt give det ærede Medlem Medhold i hans Kritik med Hensyn til det specielle Tilfælde, der her er nævnt, som ser noget ejendommeligt ud, men det valgte Kriterium har Grosserer-Societetet været medvirkende til at tilvejebringe. Jeg skal imidlertid paa den Foranledning, der er givet ved det ærede Medlems Udtalelser og ved det Eksempel, som det ærede Medlem anførte, foranledige, at hele Spørgsmaalet bliver taget op til ny Overvejelse. Naar jeg siger ny

Overvejelse, er det, fordi der i Valutaudvalget har været adskillige Overvejelser dette Forhold vedrørende, ikke dette specielle Tilfælde maaske, men Forholdet i al Almindelighed. Jeg kan ogsaa være fuldt ud enig med det ærede Medlem om, at man bør bestræbe sig for, saa vidt det overhovedet er gør ligt, at borttage alt det i Administrationen, som kan give Anledning til Irritation, og som kan forvolde Besværligheder; men jeg tror, det ærede Medlem vil være enig med mig i, at det vil være umuligt at faa Forholdene tilrettelagt saaledes, at de kan tilfredsstille alle. Der vil altid være nogle, som synes — ogsaa i det her omtalte Tilfælde —, at man bør gaa frem paa en anden Maade.

Det andet Tilfælde, som det ærede Medlem fremdrog, nemlig hvorvidt en Korn- og Foderstofimportør burde have haft en større Valutatildeling i første Omgang, end Tilfældet blev, har jeg ikke nærmere Kendskab til; jeg forstod paa det ærede Medlem, at Fejlen blev rettet — hvis der overhovedet er sket en Fejl —, saaledes at den paagældende fik den Indførselstilladelse, som i det foreliggende Tilfælde maatte anses for at være rimelig. Ogsaa dette Forhold skal jeg lade nærmere undersøge. Jeg tror, jeg tør sige, at Valutakontoret bestræber sig for at dele Sol og Vind lige, saa godt som det overhovedet er muligt, men jeg gentager, at en Ordning som den, her er Tale om, vil det være vanskeligt at praktisere saaledes, at alle finder, at man har handlet administrativt rigtigt i alle Tilfælde.

Jeg kan ogsaa være enig med det ærede Medlem i den Betragtning, at de Valutaattester, der er at tildele for Perioden fra 1. Maj at regne, egentlig burde have været tildelt Handelsstanden allerede paa nærværende Tidspunkt. Men man kan ikke lægge Valutakontoret til Last, at det ikke er sket. Det skyldes forskellige Omstændigheder, ogsaa den, som det ærede Medlem selv pegede paa, at vi stod overfor særdeles vigtige handelspolitiske Afgørelser. Som Følge deraf har vi ikke turdet træffe endelig Bestemmelse med Hensyn til Ændringerne i Valutaloven og den til Loven knyttede Fortegnelse over Varer. Jeg haaber, at vi, naar der næste Gang skal tildeles Valutaattester, altsaa om 4 Maaneder, maa være saaledes stillede, at vi er i Stand til at udsende Meddelelse til de handlende om at begære Valutaattester paa et saa tidligt Tidspunkt, at der ikke skal blive skellig Grund til Klage over dette specielle Forhold.